

PARASAIL-CHUTE

Vorige zomer zag ik op een prachtige zomeravond, tegen het warme licht van een ondergaande zon, voor het eerst het spel van wind, snelheid en parachute, dat naar ik meen parasailing genoemd wordt. Het speelde zich af in het watersportgebied van Maasbommel. Enkele helpers hielden de grote, geschulpte parachute open tegen de vrij geringe wind, een speedboat trok langzaam aan en zonder veel hinderlijke herrie steeg de geharnaste parachutist ten hemel. Iedereen kent het van de televisie, maar in werkelijkheid is het mooier.

Het toeval wil dat ik al eerder in contact was geraakt met een tenten-, zeil-, van-alles-en-nog-wat-, maar vooral: parachute-bouwer. Bladerend in zijn fotoboek kwam ik het betreffende type tegen; hij bleek daar al verscheidene exemplaren van gebouwd te hebben. Interessanter was het feit dat hij ooit een modeluitvoering had gemaakt voor een sigarettenreclame, schaal 1:6. Gewapend met de tekeningen took ik huiswaarts en aan het werk.

Bouwaanwijzingen.

Het maken is niet moeilijk; wel zijn nauwkeurigheid en consequentie noodzakelijk. Zo moeten alle segmenten op dezelfde manier aan elkaar gezet worden; niet sommige delen op elkaar en andere tegen elkaar. Stik dus de "horizontale" (dus concentrische) naden op elkaar, maar de "verticale" (dus radiale) tegen elkaar (zie schets).

Maak eerst mallen uit karton volgens de tekeningen. Bij deze maten levert dat een parachute met een straal van ± 70 cm. Vergroting is natuurlijk mogelijk; het gemakkelijkst doe je dat door een maattekening op een vergrotende fotocopiëermachine te leggen. Let wel op dat alle lijnen dan natuurlijk ook langer worden!

Verzamel nu zo veel mogelijk restjes van allerlei kleuren. De enige regel: geen twee eender gekleurde vlakken tegen elkaar. Alternatief kun je natuurlijk ook ringen of segmenten in eenzelfde kleur houden. In dat geval moet je toch alle vlakken apart uitsnijden - anders gaat er bij de assemblage iets mis: je zou dan telkens de paar millimeter die voor de naden nodig zijn overhouden, en dat geeft heel vreemde effecten. Snij dus met het soldeerpijstool alle -tallose- onderdelen uit. Grote nauwkeurigheid is weer vereist: door b.v. het hete ijzer

recht op of onder een flinke hoek langs het karton te halen krijg je al gauw een verschil van millimeters. Bij de bouw tellen zulke fouten bij elkaar op; het bovengenoemde curieuze effect kan b.v. zijn dat de chute als een molen gaat ronddraaien, iets dat niet meer te verhelpen is..... En gezien de grote hoelveelheid werk die voor dit model nodig is, is dat soort schande en schande toch een beetje veel van het goede.

Het zal u niet ontgaan zijn dat de delen G, E en F niet aansluitend zijn. Eén van de zijden daarvan is langer dan de corresponderende zijden van de aangrenzende delen, resp. G, G, A en E. In de tekening zijn deze langere zijden aangegeven met een bolle lijn. Bij het in elkaar zetten blijven deze zijden los van elkaar; door de zo ontstane openingen kan de lucht ontsnappen. Ze zijn zodanig over de chute verdeeld dat deze bij normaal gebruik (dus niet aan een lijn) een flinke voorwaartse snelheid kan ontwikkelen; aan de lijn (dus als parasail of vlieger) is het effect dat de chute uit zichzelf recht wil blijven, en niet door een willekeurige zucht wind gaat tolleren.

